

Дејан САВОВСКИ

МАКЕДОНИЈА - ЗЕМЈА НА ДЕСПЕРАДОСИ

Обично се вели дека за жешките политички табу теми, особено од сферата на безбедноста, понекогаш е умно да се молчи а да се сработи на терен, односно потребни се голема мудрост и проницливост за вистинско и прифатливо решение. За ова да биде во функција потребни се два сегмента, координираност и компатибилност, особено меѓу силите за внатрешна и надворешна безбедност. Последната криза ја детектираше токму нефункционалноста на овие сегменти, што е недозволено за една мала држава како што е Македонија. И денес моментната безбедносна состојба во одредени региони, претставува старо-нова енигма, која директно се рефлектира на и така кривката политичка состојба во државата. И повторно истото прашање, кој се залага за состојбата "колку полошо-толку подобро". Како никој да не сака да погледне што сè може да донесе иднината во однос на ваквите горливи проблеми. Повторно се појавија одредени криминални групи, кои прокламираат одредени политички и социјални мотиви, под закрила на идејата за поголеми права и заштита на "обесправените Албанци", кои всушност

служат како параван за остварување на криминални активности и профити. Териториите кои не се под контрола на власта стануваат вистински рај за таквиот вид криминални групации. Несомнено власта треба да има предвид дека слабеењето на политичката рамнотежа, латентно репродуцира можност ваквите групи преку нивното настапување да го применат тероризмот. Дејствувањето на групата во селото Бродец би било грешка и заблуда ако се третира како обичен криминален чин затоа што тоа не е експрес или опомена, туку претставува класи-

чен терористички акт во комбинација со елементите на исламскиот фундаментализам извршен врз нашиот територијален интегритет. Ако се тргне од фактот дека случувањата во Танушевици и во Бродец биле програмирани и инструирани со цел да се поткопа стабилноста, да се разниша довербата и да се предизвика меѓунационален судир, тогаш се потврдува веќе испробаната техника на дејствување, а тоа е со однапред жртвуван извршител. Ова

**СЕКОЈ ОД НАС Е СРЕЌЕН
ТОЛКУ КОЛКУ ШТО ТИЕ
ОКОЛУ НЕГО СЕ НЕСРЕЌНИ**

се потврдува со фактот од последната криза каде голем дел од албанската популација, која беше вклучена во таквите активности, односно беше жртвувана, не успеа да ја разбере криминалната поента на ваквите структури.

Во спрегата со ваквите комплексни состојби, со кои е соочена државата, ни претстои финалното одбројување за членство во НАТО. Само од нас самите ќе зависи колку ќе бидеме упорни и истрајни во остварувањето на наставеното. Досегашните успешно спроведени армиски реформи, како и со своето однесување во времето на ко-

совската криза, Македонија ја задолжи Алијансата. Бевме еден од главните логистички коридори за НАТО мисијата на Косово, и во исто време прифативме повеќе стотици илјади бегалци на своја територија, со сериозни импликации за нашата безбедност. Тоа е и аргумент повеќе за оправданоста на настојувањата на Македонија да биде членка на оваа организација. Често се поставува прашањето дали Македонија можеше и требаше да се

однесува поинаку за време на косовската криза? Според мое мислење мораше да игра конструктивна улога ако сакаше да го зачува својот територијален интегритет и добро е што тоа и го стори. Друго е прашањето дали во договорот со НАТО за користење на нашата територија тоа можеше поумешно да се направи. Можам да заклучам дека иако присуството на НАТО во регионот можеби беше извор на неволји и проблеми, но истовремено претставуваше единствена пречка за едно генерално избувнување на ситуацијата. Денес Алијансата, под покровителство на САД, е подготвена да ни даде шанса но, исто така, е подготвена и да преземе поголема обврска

за да ѝ помогне на нашата држава во остварувањето на договореното. Во периодот кој следува Македонија треба да настојува што повеќе да биде активен субјект во креирањето на меѓународните односи, а не објект на кој ќе се експериментираат новите механизми на светската организација, макар тие биле и успешни. Се разбира дека тоа не зависи само од желбата на државата, туку и од нејзината внатрешна стабилност, нејзиното опкружување и интересите на големите сили. Меѓутоа, активностите треба да се движат во таа насока.